

ACC. NR. 3436

21

Landskap: ..... Upptecknat av: *P. G. Pettersson*
 Härad: ..... Adress: *Halmstad*
 Socken: ..... Berättat av *egen berättelse*
 Uppteckningsår: ..... Född år ..... i .....

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

Bersätt.

Uppteckningen rör sig om berättat, rasande, tahiiga, o.s.v. ja sådant färlham ofta under våra färfädans tid, och uti flästa fall var mäniskaarna sig emella skald till dätta farliga stände genom sina tralldamar som våra färfäder alltid till grep påsam avanditän it sina medmänskar vid alla mensta minsta detaljer dätta var en ganska änhel sak att göra fökt berättat eller tahiiga och undar alla färfäanden inträffade dät i vanliga fall för unga flickor och pojkar genom sk aliphlig märken som färfädes genom tralldam och bevägelser från endera sidan,

3436

uti flästa fall fick man anlita någon trollbacha
om att på sin fästmö eller fästman till att bli besatt
och ovarsaduptigt rasande får att få där banden och
på detta sätt undgå honom eller henne, jag som med
skrivur detta har sitt ett sådant ständigt fall, det
var en rasch yngling uti 25-årsaldern han var be-
satt av djävulen man man säga ty han ropade en-
dast på honom att han skulle komma och ta sig själ-
syälu samt där hvinna som hade fått honom till
horden och där som hade bedragitt honom, han
var besatt, han låg banden med en järnhättning
som var fästad i väggen samt om handlvarna
inger hvinna vägrade gå när honom ty där hatade
han nu, han slöt sig lös, hoppade i bunn och dranknade,
sådant hande våra förfäder uträtta med sina troll-
dammor unde våra förfäders tid, och några anstaltar
anlet man icke för sådana på där tiderna, och myndig-
heterna lade sig icke om det då dät icke anmälles.
54 jag var endast 8 år då dät hände,

2

FÖRLITLIGT

LUNDS UNIVERSITETS
BOKHÅLLINGSÄMBET

berättelse är under alla förhållanden dät-samma som
 erantligt tohiga, eller sinnesrobedade, eller periodtohig, som
 andra mäniskar var skold till, dät vs. att en sådan
 mäniska hade blivitt narrogard efter våra förfädans
 berättelser, då en flicha blev här it en yngling som
 icke inträrorade sig för hånne, så yenom en trollmår-
 rings tillgålp narrogarde den stabsars ynglingen, dätta
 gick till på fältyande sätt, man tog ut av flichans mä-
 nadsroving, och blandade uti någott ättvart och försökte
 bejuda honom på en mindel partypar, så att dän bejude
 ne hade förtära alltammans, dannels god dät icke någon
 nötta, efter dätta var förtärt blev han övrodäidigt här
 uti flichan så att dätta övargick till en väldsam svart-
 rykna, som uprotade sig till berättelse, eller fötalig och
 mellanholiska galenskap, som övargick till marolystnad
 och vill taga livet på både sig och andra mäniskar, och
 i synnerhet hvinnar, och var vädliga för allmänna säkerheten.

ANDRE TILFÖRLITLIGT

på vissa sätt kunde dänne besatte återställas från sin far-
 liga sjukdom, om man tillitade en annan trollhäxa som var
 mera inbesuren och kraftigare uti trollkonster än dän före-
 gående. man tog avfäring efter dän hvina den besatte älska-
 de, dät lade man uti en flaskan, och lade flaskan uti en ren-
 nande bäck som ran från södar och absolut i nordlig
 riktning. då avfäringen var upplöst tag man upp flaskan,
 tog av dän besattes avfäring och blandade uti tillsammans
 med lite grand hvichsilvar, och arm palvar eller spadett
 efter en hvokadd om, man dät svärste i saken var att
 få den besatte till att förtära dänne doris bland tillagadd
 mat som han skulle förtära allt, lybrades dät att få i ho-
 non dät då, då var galenskapen uti honom försanner
 på tre dagar, män så han dät farliga i saken, att lika
 här som han hade varit i hånne, lika hateren blev han
 nu mot hånne, och hans sinne fick då en trånadd att
 endast på märda hånne så att han slapp se hånne mera,

ANDRE TILLFÖRLITLIGT

ACC. NR. 8436

25

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *N G Ryttersman*
 Härad: *Älmhult* Adress: *Kalungä*
 Socken: *Täljehövd* Berättat av *många människor*
 Uppteckningsår: *1932* Född år ..... i .....

5

Uppteckningen rör sig om frimurare och deras egenskaper, under våra förfäders tid var frimurare ett mycket förbättrat folk som alla var rädda för, efter som de hade ett fasanväckande myskite om sig, att just dessa människor var sålda till dån elack och hande yvra vad illa de ville genom satans makt, då vi lärkar på frimurarskällaren här i hvarstämman för ett 60 tal är tillbaka var samma märkta tankar om dessa frimurare, befasta uti våra förfäders hyäntan, om en s. m. landbo kom till stan och blev smickad ett viktigt ärende till frimur.. vågade man inte gå dit utan till att tillhalla polist till att följa sig dit, för si frimurarna hade tal på sig att man tog

Frimurare.

SÄNDRE TILL FÖRLITINGT

ÄRENDE TILL FÖRETLIGT

sådana besökande mäniskor, drog ned på dem till förtullning
 och slachade dem, dätta var för särskilda omvägar, då frimur
 rarna hade haft sammanträde, och samtidigt lättslagning om
 vilken av wädlemarna som skulle underinnewarande hwa
 tel skulle släppa till sitt liv, ty man måste ha ett nytt och
 först hjärta wärredye mänadd, kunde då dän wädlemmen
 som latten föll skaffa sig en ställföreträdare så var allt
 gott och väl, och dätta gick då uti största törsthet yenam en
 öwenshammetse logen wachtmästare som uti ländam
 tog hand om dän saken, nu var dät endast för dän med
 lemnen som latten hade fallit på, till att få reda på en
 sådan pörsan och sända dän uti något viktigt ärende till
 wachtmästaren med ett brev eller dylikt, och dätta lämpade
 sig bäst med en landlew som var krammen in till star uti
 något ärende, såsom en arbetare, drän eller piga, för si
 av vilkett hän dät var spelade icke någon roll, en-
 dast dät blev en ställföreträdare, och därpå sökte dän
 dän krammen som latten hade fallit på upp en landlew.

6

UNIVERSITETS
BOKHÅLLNINGEN

3436

27

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

saw hammett in till stan i något ärende, gav honom
goda råd och pengar och sände honom till wachtmästaren på
lämnarehållaren, har fick man följa honom från det ena
rummet till det andra till man kom in uti ett mörkt rum
som var ofantligt dyrtat här på väggarna hängde människo
hjärtan på hookar uti röda band försidda med guld-
snitt, så ledsagade wachtmästaren där inkomme äro nu
längre fram i samma rum, till man kom in på en
bänk i slutet som man icke kunde upptäcka, och
då man steg på där gav där åttor och falden blew att
man komnade nere uti en hållbar väning, och lo han
gick åter i sin plats igen av sig själv, nu var där
lurade lantbrukens fänge och här skulle han nu slach-
tas såsom ett djur och ingen wiste vad där människan
hade kommit, att skröta var lantläst, ty det var
långt under yarden man befann sig och ingen kunde
uppfatta hans nödror och behögenhet, han var dödens fänge.

Landskap: ..... Upptecknat av: *A. G. Ritterson*
 Härad: ..... Adress: *Halmsjö*
 Socken: ..... Berättat av: *många bevättare*
 Uppteckningsår: ..... Född år *i Småland och Blekinge*

8

Uppteckningen rör sig om förra tidans frimurare.
 När uti denna brällareväning var en hemsk syn att
 skräda för si rund omkring uti denna brällareväning
 stod skelätt och besvarglar runt omkring fastbanden
 vid väggarna i uppstätt ställning och övart hängde
 en stor del dödsballar för övrigt en hemsk syn att
 skräda, nu var snart tiden inne för den stasrens
 uti bondam fångade människor skulle gå sitt öde till
 mötes och på dätta sätt bli slaktad så framt man
 ikke kunde fria sig för dem som kom för att utpösa
 dä dett män dätta var inte tänkbart dä dät var
 fyra kraftiga karlar som inpan sig för att slakta
 sitt fångade offer som dödade öganblickligen.

SMINDRE TILLFÖRLITLIGT

dänna berättelsen har man fått från en smälänning,
som en gång blev fångad på samma sätt för ett handva-
tal år tillbaka i tiden, han lät villigt lofa sig uti
dänna fällan, han ville se hur det förhöll sig uti värd-
skapet med frimurarnas förhållande, han var icke
rädd, ty han lät på sina brottar och sitt goda bemär-
ke han var en yättemänska, tiden kom att han skulle
undergå sitt öde, och snart infan sig de fyra brotti-
ga härlarna, män då de närade sig honom slog
han en efter en sandlås, och lät dem ligga ryäppligt
i hållaren och själva avtänade han sig ymben di där-
rar di fyra männen fram ifrån, som därja hade
lemnatt släpa, då han kom fram till wachtmästa-
ren fick dänne undergå samma öde så att dän blev
meddelat, och härmed tog man nycklarna ifrån
honom, man stod snart uti på gatan och var åter
en fri man, sedan litar sängen om fortidens frimurare

MINNRE TILFÖRLITLIGT

ACC. NR. 3436

100

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: ..... Upptecknat av: P. G. Pettersson
 Härad: ..... Adress: ..... Halmjö
 Socken: ..... Berättat av: många berättare
 Uppteckningsår: ..... Född år ..... i: uti dessa berättelser.

10

Uppteckningen rör sig om män som hyärtat man behövde, dät var endast hyärtat uti man behövde ty man måste ha ett hjärta en gång i kvartalett, eller som lättdragningen föresam och i en gång i kvartalett ty dyvälen skulle och ha en medlem utav föreningen eller en ställföreträdare, sak samma, män dät måste värk ställas en gång i kvartalett enligt man tracht wäd den arde, wärde man icke uppleviga någon utom föreningen stående man, så måste dän medlem av föreningen som sista lotten föll på släppa livet till, dät var dät sista hjär-
 tat fram till användning, den lättfalle viste icke vid vilken tid han skulle dö, dät berodde på

MINDRE TILLFÖRLITLIGT

3436
dän som hade fått i uppdrag att värkställa dödsdömen ¹⁰¹
dät var ganska änkelt, han endast tog en nål och stach
hät på hjärtat som hängde på väggen. så lätta hände
fäll dän dödsdömden ned död vart han än befän sig
hemma eller borta, ute eller inne. detta måste hända ef-
ter de löften och beväpningar man hade ingitt med satan,
hur man blev primurane? man endast fick satan en
niss samma pängar och avlägga de löften som reuelen
föresthrev, och inga förband med jävalen för tid och
evighet, dät gick icke att att bramma därifrån eller att
upplösa sitt förband, då man en gån avbacht eden
dän som yarde dät han avgick med döden och hörde jä-
valen till. Vad drog man för nöttan utav att vara
primurane? man hade dän nöttan av dät att man
blev alldrig fattig eller behövede lida brist på pängar
eller andra förnödenheter yv om satans tillförsell skulle
dän ena ordensbrodaren hjälpa dän andra om nöde
brövede, de skulle vara alla lika, dät var besvarett löfte.

11

MINDRE TILFÖRLITLIGT

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV